

3. Trečiasis pagrindas: Reglamento Nr. 1/58 1 ir 6 straipsnių ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 22 straipsnio, taip pat Pareigūnų tarnybos nuostatų 1d straipsnio ir kitiems tarnautojams taikomo reglamento 82 straipsnio pažeidimas dėl to, kad ginčijamame kvietime teikti paraiškas nepagrįstai ribojamas antros kalbos pasirinkimas tik iš trijų kalbų (anglų, prancūzų ir vokiečių), o į kitas oficialiąsias Europos Sąjungos kalbas neatsižvelgiama.
4. Ketvirtasis pagrindas: anglų, prancūzų ir vokiečių kalbų pasirinkimas kaip kvietimo teikti paraiškas antrosios kalbos yra neteisėtas pasirinkimas, dėl kurio atsiranda Reglamento Nr. 1/58 1 straipsnyje, Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 22 straipsnyje ir Pareigūnų tarnybos nuostatų 1e straipsnio 1 ir 6 dalyse draudžiama diskriminacija kalbos pagrindu.

⁽¹⁾ OL C 131 A, 2016, p. 1.

⁽²⁾ 1958 m. balandžio 15 d. Tarybos reglamentas Nr. 1, nustatantis kalbas, kurios turi būti vartojamos Europos ekonominėje bendrijoje (OL 17, 1958, p. 385; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 1 t., p. 3) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2013 m. gegužės 13 d. Tarybos reglamentu (ES) Nr. 517/2013 (OL L 158, 2013, p. 1).

⁽³⁾ OL C 202, 2016, p. 389.

2016 m. liepos 8 d. pareikštas ieškinys byloje *Europos Komisija/Vokietijos Federacinė Respublika*

(Byla C-380/16)

(2016/C 314/20)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama M. Owsiany-Hornung ir M. Wasmeier

Atsakovė: Vokietijos Federacinė Respublika

Ieškovės reikalavimai

Ieškovė prašo:

- pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 258 straipsnio 1 dalį pripažinti, kad kelionių paslaugoms, teikiamoms mokesčių mokėtojams, kurie jomis naudojami verslo tikslais, netaikydama specialios kelionių agentūroms skirtos schemos, o kelionių agentūroms, kiek joms taikoma minėta speciali schema, leisdama nustatyti bendrą paslaugų grupės apmokestinamąją vertę kiekvienu apmokestinamuoju laikotarpiu, Vokietijos Federacinė Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal Pridėtinės vertės mokesčio sistemos direktyvos (Direktyva 2006/112/EB) 73 ir 306–310 straipsnius,
- priteisti iš Vokietijos Federacinės Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Ieškovė tvirtina, kad Vokietijoje galiojančios nuostatos dėl kelionių paslaugoms taikomo pridėtinės vertės mokesčio apskaičiavimo nesuderinamos su 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos⁽¹⁾. Šios direktyvos 306–310 straipsniuose numatyta speciali schema, pagal kurią su kelione susiję sandoriai laikomi viena paslauga, kurią keleiviui suteikia kelionių agentūra. Vokietijos teisėje neleistinai nuo to nukrypstama.

Pirma, negalima mokesčių mokėtojams, kurie kelionių paslaugomis naudojasi verslo tikslais, netaikyti specialios schemos. Dar savo 2013 m. rugsėjo 26 d. Sprendime *Komisija/Ispanija* byloje C-189/11 ⁽²⁾ Teisingumo Teismas konstatavo, kad speciali schema taikytina ne tik privatiems galutiniams vartotojams, bet ir verslininkams mokesčio mokėtojams teikiamoms paslaugoms. Valstybės narės negali savo nuožiūra to apriboti ir taikyti šią schemą tik privatiems asmenims teikiamoms paslaugoms.

Antra, Vokietijos teisės aktuose dėl apyvartos mokesčio numatytas apskaičiavimo metodas nesuderinamas su Direktyva 2006/112/EB. Pagal šios direktyvos 73 ir 306–310 straipsnius kiekvienos kelionės apmokestinamoji vertė turi būti nustatyta atskirai. O pagal Vokietijos teisę leidžiama bendrai skaičiuoti per komercinį laikotarpį suteiktų „paslaugų grupės“, t. y. visų per tam tikrą laikotarpį įvykdytų kelionių apmokestinamąją vertę. Pirma minėtame sprendime Teisingumo Teismas taip pat konstatavo, kad toks bendras skaičiavimas neatitinka pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos.

⁽¹⁾ OL L 347, p. 1.

⁽²⁾ ECLI:EU:C:2013:587

**2016 m. liepos 11 d. *European Union Copper Task Force* pateiktas apeliacinis skundas dėl
2016 m. balandžio 27 d. Bendrojo Teismo (trečioji kolegija) priimtų nutarties byloje T-310/15,
*European Union Copper Task Force/Europos Komisija***

(Byla C-384/16 P)

(2016/C 314/21)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: European Union Copper Task Force, atstovaujama advokatų C. Fernández Vicién, I. Moreno-Tapia Rivas, C. Vila Gisbert

Kita proceso šalis: Europos Komisija

Apeliantės reikalavimai

Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti 2016 m. balandžio 27 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo (trečioji kolegija) nutartį byloje T-310/15, *European Union Copper Task Force/Europos Komisija*;
- pripažinti *European Union Copper Task Force* pareikštą ieškinį dėl Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/408 panaikinimo priimtinu;
- grąžinti bylą iš naujo nagrinėti Europos Sąjungos Bendrajam Teismui;
- priteisti iš Europos Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Apelacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

1. Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nusprendęs, kad Įgyvendinimo reglamentas 2015/408 ⁽¹⁾ yra reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktas, dėl kurio reikia priimti įgyvendinamąsias priemones, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą.
2. Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nusprendęs, kad atmetus EUCuTF ieškinį nebus pažeista EUCuTF ir jos narių teisė į veiksmingą teisminę apsaugą.